

[Villemoes.]

ligt, som jeg har gjort; jeg synes, det er en særegen Maade at lempe en saadan ganske vist relativt lille Post over paa de danske Forbrugere.

Jeg erkendte allerede under første Behandling af denne Sag, at for en Række Varens Vedkommende vil dette Beløb ikke paavirke Kalkulationerne stærkt; men Beløbet skal jo alligevel fordeles paa en eller anden Maade, og naturligvis i alt Fald, den foreslaaede Afgift bliver til Fordel for Statens Regnskab. Naar Kontorets Navn nu ændres, saa at det ikke længere kommer til at hedde Nationalbankens Valutakontor, er det maaske naturligt, at man finder en anden Form, hvorunder man kan tage det Beløb, der medgaar til Omkostningerne ved det. Jeg tror dog, at Staten kunde have magtet Udgiften som en almindelig Statsudgift, saa længe Flertallet ønsker at opretholde dette store Apparat. Det er selvfølgelig ganske rart for en Minister at faa en saa enestaaende Beføjelse som denne, hvorefter Ministeren aarligt kan bruge 2—3 Mill. Kr. til Lønninger og Honorarer ganske ukontrolleret, medens den højtærede Minister paa andre Omraader maa gaa til Rigsdagen, som har en vis Medbestemmelsesret ved Ansættelserne. Den Maade, som man nu er i Færd med at lovgive paa, hvorefter Rigsdagen overhovedet ikke har noget som helst at gøre med et Kontor med mange Hundrede Funktionærer, anser jeg for et særegent Udslag af Parlamentarisme og Folkestyre. Jeg mener, det er en ikke særlig skøn Blomst af dette System.

Kontorets Navn har som nævnt hidtil været Nationalbankens Valutakontor, men skal nu være Valutacentralen. Selv om dette Firmanavn faktisk ogsaa er misvisende, da Kontoret jo ikke har nogen Valuta, men derimod Retten og Magten til at udstede Importbevillinger, har jeg alligevel sluttelig ikke noget særligt imod Navnet; det er jo ikke det, der har noget at sige. Men det er et rimeligt Forlangende, at Rigsdagen faar Klarhed over, hvilken Person det hele er centraliseret hos. Det kunde aldrig nogen Sinde falde mig ind at være saa naiv at mene, at en ny Handelsminister skulde være inde i alle Enkeltheder vedrørende Kontorets Drift, men det forhindrer alligevel ikke, at den højtærede Minister over for Rigsdagen skal staa til Ansvar for Kontorets Dispositioner, idet Rigsdagen endnu har Ret til at rette Forespørgsler til ham. Dersom det imidlertid ikke behager den højtærede Handelsminister, at vi taler med om Sagerne, og den

højtærede Handelsminister ikke vil besvare vore Forespørgsler, ja, saa er jeg, selv om jeg vil være taknemmelig for enhver Imødekommenhed, der kan faas fra Flertallets Side paa dette Omraade, alligevel ikke ligefrem indstillet paa at tigge om at faa de Oplysninger, som jeg har bedt om hos den højtærede Minister. Med noget praktisk Kendskab til visse Ting maa man have Lov til at sige, at hvis vi har nævnt Uhyrligheder under den bestaaende Lov, saa kunde det dog være gavnligt, om vi hjalp hinanden med at rette paa disse. Endnu er imidlertid intet af, hvad vi har fremført gennem Aarene paa det administrative Omraade, blevet rettet.

Under første Behandling antydede den højtærede Minister, at man skulde optræde pænt og ordentligt, hvis man i det hele taget vilde opnaa noget, og det agter jeg ogsaa at gøre, men hvis min Optræden er af en saadan Art, at den højtærede Minister ikke kan være tjent dermed, saa tigger jeg i hvert Fald ikke, og saa maa jeg finde mig i, ligesom igennem de forløbne Aar, ikke at opnaa ret meget. Den højtærede Minister sagde noget om, at jeg var grovkornet i mine Udtalelser. Nu har jeg læst Fortrykket igennem, og jeg har jævnlig læst Referater fra den anden Halvdel af denne Rigsdag, hvor den højtærede Minister jo har Stemmeret, og Stemmeføringen har der efter min ringe Mening ofte været en helt anden end den, jeg har brugt.

Mit Parti har i Udvalget søgt forskellige Oplysninger om Lovens Virkninger, derunder om Virkningen af Lovens § 11 om urimelig Prisstigning. Det fremgaar af Underbilaget til Bilag 2, at der i saa Henseende endnu ikke har været rigtig Gang i Galocherne, men Meningen med den af den højtærede Minister foreslaaede Nyordning maa vel være, at nu skal der tages Affære. Det bevises til Overflod af det Lovforslag, som i Gaar er fremsat i Folketinget angaaende den udvidede Priskontrol, som vi nu skal ind under her i Landet. Efter min Opfattelse skyldes det netop hele dette Administrationsapparat, som Regeringen ønsker, vi skal have, at der sker Udskejelser, at der opstaar Tilfælde, hvor Folk falder for Fristelsen til at tage for meget for deres Ting under den Restriktionsperiode, vi er inde i. Men jeg kan ikke begribe, at det skal være nødvendigt her i Lovforslagets § 11 at indføre den Bestemmelse, at Ministeren til enhver Tid har Lov til at slaa ned, uanset om der foreligger nogen som helst Klage eller ej. Det er akkurat det samme, der gaar igen i det af mig for et Øjeblik siden omtalte Lovforslag,